

TABORNIŠKI ODRED PUGLED JE TABORIL V BELI KRAJINI

Od vseh družbenih organizacij v krajevni skupnosti Vevče-Zg. Kašelj verjetno najboljše delujejo ali je vsaj med najboljšimi taborniški odred Pugled, ki si je za letošnji poletni cilj: taborjenje v Beli krajini. To nam je lani zaradi nevarnosti spodletele, a smo zato v manjšem številu taborili na Pugledu, po katerem se imenuje naša taborniška organizacija.

Letos se je odred z 32 člani medvedkov in čebelic ter tabornikov in klubovcev obeh spolov udeležil taborjenja v Beli krajini, v vasi Draga.

Z vlakom iz Ljubljane v Novo mesto dospeli taborniki je poseben avtobus pripeljal v uskoške Drage. Brž smo se udomili: postavili smo 11 šotorov, jambor, prisostvovali prvemu dvigu zastave, uredili vhod in smernike ter oznake poti zunaj naselja, zakurili taborni ogenj, izkopali straniščno jamo in se razgledali po kraju samem. Preden je bilo pripravljeno prvo kosilo na prostem, nam je teknil čaj in obilen sendvič.

Kmalu je bila pripravljena in usposobljena kuhinja na prostem in prvo kosilo je bilo v rekordnem času nared. Vodniki so pripravili podroben program, ki je bil osnovan na okvirnem — tega smo si izdelali že doma.

Med desetdnevni bivanjem sred prijaznih Belokranjcev, v mirnem in zdravem okolju, daleč stran od prometa, smo taborniki spoznali marsikaj zanimivega, poredvsem pa koristnega.

Spoznali smo поблиže Belo krajino z vsemi posebnostmi in zanimivostmi, spoznali njene zgodovinske in geografske posebnosti. V kraju bivanja smo imeli možnost spoznati domačine, potomce starih Uskokov, ki so branili nekdanje ozemlje Avstro-Ogrske pred Turki. Povzpeli smo se v Popovčice, nekdanjo najvišjo vas na belokranjski strani Gorjancev, ki pa je, žal, zapuščen. Ljudje so potegnili

krajši konec v bitki z divjimi zvermi in sedaj tam gospodarijo le vepri, srne, jeleni in celo kak medved. Od tam smo prek suhorskega, lokviškega ter gradniškega zvonika v daljavi onstran Kolpe videli sosednjo Hrvaško. Obiskali smo središče Bele krajine Metliko, si ogledali muzej v gradu ter spoznali pomembnejše osebnosti, ki so se rodile v tem kraju.

Taborniški odred Pugled v Metliki

kraju. Tudi kopali smo se v Kolpi, saj vemo, da je to najtoplejša reka v Sloveniji. Na Suhorju, ki je znan po bitkah iz NOB, smo se pred spominskim obeležjem poklonili spominu vsem padlim borcem. Tovariša Stane Kamnar in Hinko Vilfan pa sta se ljubeznivo odzvala našemu vabilu in nam na kraju samem opisala dogodke iz NOB, vezane na te kraje. Oba sta namreč tu partizani.

Taborniki so se peš napotili na vrh Gorjancev — Gospodično in obiskali Trdinov vrh.

Vseskozi pa smo se izobraževali in nabirali znanje v gozdni šoli. Posamezniki so se trudili, da bi osvojili čimveč taborniških veščin, saj je bila za to pravšnja prilika. Kalilo nas je tovarštvo, živeli smo vsi za enega, eden za vse. Priredili smo taborni ogenj s programom in, marsikaterega domačina, predvsem za starejše ljudi, je bilo to prvo srečanje s taborniki in z njihovim načinom

življenja. Prijetno smo se počutili med njimi.

Zadnji večer je zagorel svečani taborni ogenj. Pregledali smo opravljene naloge, si odkrito povedali, kaj smo delali prav in česa nismo. Razdelili smo priznanja za osvojene taborniške veščine in pohvale posameznikom. Še zadnjič smo se povesečili in pre-

pevali ob ognju, zbrani zares kot ena velika družina. Zjutraj smo se odpravili proti domu. Domov smo se vrnili z lepimi spomini in željo, da bi preživeli še več tako prijetnih trenutkov in taborjenj.

Zahvaljujemo se VVZ Vevče, predvsem tovarišici upravnici, ki je pokazala veliko mero razumevanja in nam »posodila« kuharico. Hvala tudi teti Mili za trud, saj nam je pripravljala odlično hrano in tešila našo lakoto.

Lepa hvala Papirnici Vevče, saj ima vedno razumevanje za naše želje, občutno pa nam je pomagala tudi to pot pri realizaciji našega taborjenja.

Taborniški ZDRAVO! Zdravo, zdravo.

VID VILFAN

BALINARJI ZADVORA

Balinarji balinarskega kluba Zadvor prek poletja niso počivali. To pot so se temeljito pripravljali. Letos so tekmovali v II. C ligi in so se na tekmovalju precej izkazali, saj so od šestih tekem v štirih zmagali, dve pa so igrali neodločeno, si tako od 12 možnih pridobili kar 10 točk in dosegli prvo mesto v II. C ligi! Seveda pa je to le jesenski del, zato se bo treba za spomladanske še dobro pripraviti, da bo uspeh ponovljen. Slabo bi bilo, če bi se uspravili na takem uspehu, kajti to je včasih usodno za klub. Odlični balinarji, kot so Janez HVALA, Atanas ŠUBAŠEVSKE, Metod GALIČ, Janez OSOLIN, Vili LOVRENČIČ, so letos pokazali zares pravo športno-balinarsko znanje. S tem pa ne trdim, da izmed 29 članov-balinarjev, kolikor jih klub premore, ni drugih balinarjev, ki bi bilo morda prav tako dobri kot ti, ki jih navajam. Glede na to, da je to edini organizirani športni klub pri nas, menim, da zasluži vso podporo družbe in javnosti, ne pa da se financira sam in s pomočjo turističnega društva. Pomoč potrebuje predvsem pri strokovni vzgoji in pri zagotavljanju možnosti delovanja. Naj jim toplo čestitamo k doseženemu uspehu!

OBČINSKO TEKMOVANJE V MALEM NOGOMETU

V organizaciji TKS Ljubljana Moste-Polje se je z 9. kolom končal spomladanski del moštanske TRIM lige v malem nogometu. Tudi NK Bizovik se je od 31. marca, ko se je tekmovalje začelo, potegoval za točke. Naši nogometaši so trikrat izgubili, šestkrat zmagali. Na koncu spomladanskega dela so pristali na 5. mestu.

Vrstni red je naslednji:

1. RADIO ŠTUDENT
2. CESTNO PODJETJE
3. SOSTRO
4. KAŠLIJANI
5. BIZOVIK
6. ASTON VILLA
7. VELANA
8. JAVNA SKLADIŠČA
9. EMONA
10. ORAŽMOV DOM
11. MOSTE
12. SNEŽINKA
13. TOTRA
14. TRANSJUG

In kdo so zaslužni za nedvomno lep uspeh našega nogometa? To so Jože Jerebic, Franc Anžur, Marjan Hočevar, Marko Marjetič, Muriz Salković, Boris Pavlič, Dane Žitnik,

NA IGRIŠČU SLOVANA DVA DNI MLADINSKEGA NOGOMETA

Nogometni klub Slovan je letos že sedmič organiziral mednarodni mladinski nogometni turnir v počastitev spomina na narodnega heroja Mira Perca-Maksa.

Turnir se je začel 1. oktobra, ko so se zbrale ekipe nogometašev NK Železničar iz Sarajeva, NK Reka, NK Olimpija iz Ljubljane, NK Slovan iz Ljubljane, AC Rouzani Ferrovieri iz Italije in Ludwigsfener SC iz ZRN. Slavnosti za začetek in prvi krog tekem sta bila 2. oktobra, v nedeljo, 3. oktobra, pa so bila finalna srečanja za prva tri mesta. Pokrovitelja sedmega memoriala sta skupščina mesta Ljubljana in skupščina občine Ljubljana Moste-Polje. Turnir je uradno odprl predsednik mestne skupščine inž. Tone Kovič. V pozdravnem govoru udeležencem je dejal:

»Ko vas kot predsednik skupščine mesta Ljubljana ob otvoritvi 7. mednarodnega mladinskega nogometnega turnirja v počastitev narodnega heroja Mira Perca-Maksa prisrčno pozdravljam, moram kar takoj ugotoviti, da so imeli organizatorji te tradicionalne prireditve pri svoji odločitvi srečno roko in jasno misel. Kot nam že sam naslov pove, poteka ta prireditev v znamenju heroizma in mladosti. Prav heroizem in mladost pa sta poglavni značilnosti mesta Ljubljana, ki vam želi biti v teh dneh širokogrudna gostiteljica.

Ljubljana je bila že od nekdaj središče slovenskega naroda, se pravi tistega mladostnega vrenja, iz katerega se rojevajo vsi narodi; v najtežjih dneh slovenskega naroda pa je bila tudi središče revolucije in heroizma.

Nato je nanizal potek dogodkov ob ustanovitvi OF, v naglem in silovitem razvoju protimperialističnega boja v samem mestu ter heroizmu ilegalcev, za kar je tovarši Tito 9. maja 1970 odliko-

val Ljubljano z redom narodnega heroja. V nadaljevanju pa je orisal tedanje Moste in lik narodnega heroja Maksa — Perca: »Tako Ljubljana. In če tako Ljubljana, potem seveda tako tudi njena občina Moste-Polje, ki je prizorišče današnje priredi-

tve. Razlika je morda samo v tem, da je občina Moste-Polje malo bolj industrijska in malo bolj proletarska od drugih občin Ljubljane, in da je bila, kolikor je bila proletarska, tudi bolj heroična in mladeniška.

Prav tako lahko rečem — tipičen Ljubljančan in tipičen Moš-

čan je bil tudi Miro Perc-Maks, v čigar počastitev se odvija ta prireditev. Rodil se je v proletarski družini in že kot dijak začel delovati v naprednih mladinskih organizacijah, tako da je bil že leta 1934, ko mu je bilo komaj 22 let, že član komunistične partije. Mlad in mladosten je imel največ veselja do dela z mladimi, pri čemer pa se kot trener mladincev Slovana — takrat najboljših mladinske vrste v Sloveniji — ni zadovoljeval samo s športnimi uspehi, temveč je svoje delo z mladino povezoval s širšimi družbenimi interesi, z revolucijo, v katero je popeljal tudi veliko večino drugih mladincev. In padel je, kakor so padli mnogi Ljubljančani pri trinidesetih letih, komaj mesec dni pred osvoboditvijo.

Prireditve, kakršna je naša, vsekakor prinašajo veliko izkušenj in preizkus športne pripravljenosti in sposobnosti vseh sodelujočih, zato imajo že kot take velik pomen. Njihov pomen pa je seveda še globlji. V našem primeru vsekakor lahko rečemo, da oživljajo heroizem in izpričujejo mladost kot dve bistveni značilnosti, ki odključata tako Ljubljano kot Ljubljančane in ki sta odlikovali tudi Mira Perca-Maksa.

JESENSKI RAZPORED REKREACIJSKIH TEKMOVANJ V ŠPORTNEM PARKU KODELJEVO

4. oktober — košarka za moške in ženske — prijave do 1. 10.
4. oktober — odbojka za moške in ženske — prijave do 1. 10.
5. oktobra — odprti trim kabinet
9. oktobra — kegljanje za moške in ženske — nadaljevanje lige
15. novembra — streljanje za moške in ženske — prijave do 1. 11.

od 3. do 26. decembra mali nogomet, turnir v dvorani Kodeljevo — prijave do 15. novembra.

Prijavite se na sedežu Telesnokulturne skupnosti, Koblarjeva 34, lahko tudi po telefonu številka 44-107.

PRIVLAČNO A NEVARNO TELOVADIŠČE NAD LJUBLJANICO — Posnetek je narejen na Štepanjski strani Ljubljane ob prvih drevesih pod sotočjem Gruberjevega kanala in Ljubljanice. Naj spomnimo, da je ta reka pred leti z nasprotnega brega — prav v tej višini — vzela mlado življenje.

KAKO NA NOVI OŠ TONETA TRTNIKA — TOMAŽA

Na OŠ Toneta Trtnika-Tomaža (prej Sostro) je bilo zanimivo vprašati ravnatelja, kako so se znašli v novih prostorih šole, saj prinaša vsaka novost ali izboljšava tudi nove težave. Ravnatelj tovariš Šiblj mi je povedal, da so se k OŠ Toneta Trtnika-Tomaža priključile podružnične šole Janče, Javor, Prežganje in Lipoglav. Iz teh šol se zdaj vozi k pouku nekaj nad 90 učencev od 5. do 8. razreda, ki so doslej obiskovali OŠ v Polju. Od prejšnjega števila učencev na tej šoli — 427 — se je število povečalo na 532 učencev. Povečalo se je tudi število učencev 1., 2. in 3. razreda v podaljšanem bivanju, povečalo se je tudi število oddelkov podaljšanega bivanja, in sicer s prejšnjih dveh na štiri. Pričakovali so sicer večji porast učencev v podaljšanem bivanju, vendar se to ni zgodilo, tako da imajo zdaj v dveh oddelkih le po 18 otrok. Končno je šola dobila tudi uporabno dovoljenje za kuhinjo (dne 8. novembra 1976). Kapaciteta šolske kuhinje je od 750 do 800 obrokov na dan in pričakujejo, da bo njena kapaciteta kmalu docela izkoriščena. Za zdaj pripravljajo obroke razen zase še za OŠ Hrušica, Karla Destovnika-Kajuha v Štepanjskem naselju ter za OŠ Ketteja in Murna na Kodeljevem.

Trenutno se vodstvo šole bojuje tudi s težavami glede strokovnih moči. V tej stiski so se morali poslužiti učiteljev iz vrst absolventov Pedagoške univerze, zelo težko pa pogrešajo učitelja za telesno vzgojo, ker se kljub razpisu nihče ni javil. »Čudna stvar,« pravi ravnatelj Šiblj, »prej smo imeli zelo slabe možnosti za telesno vzgojo, saj smo morali vaditi v mrzli dvorani združnega doma Zadvor in na prostem, zdaj pa imamo moderno telovadnico in lepo urejene zunanje športne objekte, pa kljub temu ne moremo dobiti učitelja.«

Razširitev šole in povečanje šolskega okoliša pa je terjala tudi številno povečanje pedagoških delavcev. Tako se je povečalo število članov šole s prejšnjih 31 članov kar na 61! Ravnatelj je zato dobil tudi pomočnika, prejšnjega telovadnega učitelja Cirila Hribarja. Prepričan sem, da bosta uspešno reševala vse probleme.

Na koncu pa še nekaj o zagotovljenem prevozu učencev iz šolskega okoliša do šole in domov. To naj bo tudi odgovor tistim, ki so me spraševali, če kaj vem, kako je s tem. Tovariš ravnatelj Šiblj je dejal, da je prevoz učencev v šolo zagotovljen. Prevoz je dolžna organizirati šola za vse tiste učence, ki živijo dlje kot štiri kilometre od šole, za druge učence so dolžni poskrbeti starši sami. Tako je zagotovljen prevoz učencev iz Javora s kombijem, učenci podružnične šole Lipoglav se vozijo z rednim avtobusom, ki je vozni red prilagodil pouku, iz podružničnih šol Janče, Besnica in Prežganje pa je prevoz zagotovljen s šolskim avtobusom. Če bi hoteli uporabljati šolske avtobuse še učenci, ki živijo bližje od štirih kilometrov, potem naj to starši urejajo s šolo. Če so kake možnosti za ureditev tega problema, prav gotovo vodstvo šole kaj takega ne bi odklonilo.

Anton Kastelic